

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๖๕/๒๕๖๑

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๕๐/๒๕๖๑

วันที่ ๑๒ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

เรื่อง นางจงใจ เตโช (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นางจงใจ เตโช (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าเดิมผู้ร้องเป็นข้าราชการครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑ ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ ระดับ ๗ ต่อมาได้โอนไปดำรงตำแหน่ง อาจารย์ ระดับ ๗ ในสังกัด มหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๘ และได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มีวาระการดำรงตำแหน่ง ๔ ปี ต่อมาเมื่อมีการรวม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนมและสถานศึกษาต่างๆ ในจังหวัดนครพนมจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยนครพนม อธิการบดีมหาวิทยาลัยนครพนมได้ฝ่าฝืนมติสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม โดยการออกคำสั่งให้ ผู้ร้องพ้นจากตำแหน่งคณบดีและแต่งตั้งผู้ร้องเป็นผู้รักษาราชการในตำแหน่งคณบดีคณะศิลปศาสตร์และ วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม และได้มีการออกคำสั่งถอดถอนผู้ร้องออกจากตำแหน่งผู้รักษาราชการ ในตำแหน่งดังกล่าว แล้วแต่งตั้งบุคคลอื่นเป็นผู้รักษาราชการในตำแหน่งคณบดีคณะศิลปศาสตร์และ วิทยาศาสตร์แทน ผู้ร้องเห็นว่าคำสั่งถอดถอนผู้ร้องออกจากตำแหน่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการละเมิดสิทธิของผู้ร้อง และพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๕๘ วรรคสาม ขัดกับมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ทำให้มีผลกระทบต่อสิทธิประโยชน์ที่ผู้ร้อง

- ๒ -

เคยได้รับ ผู้ร้องจึงนำคดีมายื่นฟ้องต่อศาลปกครองขอนแก่น ซึ่งศาลปกครองขอนแก่นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้อง ผู้ร้องยื่นอุทธรณ์ ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อขอให้พิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ หรือไม่ ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำสั่งที่ ๘/๒๕๕๒ ไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย นอกจากนี้ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าตนถูกละเมิดสิทธิไม่ได้รับเงินเดือนที่ปรับและเลื่อนขั้น เป็นเวลา ๑๓ ปี ตามพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่ออธิการบดีมหาวิทยาลัยนครพนมเพื่อขอให้แก้ไขเงินเดือนและแก้ไขคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ถูกต้อง แต่ได้รับการปฏิเสธว่าข้อมูลเงินเดือนของผู้ร้องถูกต้องแล้วและไม่แก้ไขตามคำร้องขอ ผู้ร้องจึงได้ยื่นเรื่องเพื่อขอความเป็นธรรมต่อนายกรัฐมนตรี โดยได้รับแจ้งจากสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการว่าได้รับแจ้งเรื่องจากสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและได้ส่งเรื่องให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาดำเนินการแล้ว หากแต่ปัจจุบันยังไม่มีหนังสือสั่งการใดๆ จากมหาวิทยาลัยนครพนม รวมทั้งผู้ร้องยังได้รับผลกระทบจากการที่มหาวิทยาลัยนครพนมไม่ต่อสัญญาจ้างอีกด้วย ต่อมาผู้ร้องได้ยื่นหนังสือร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินมีหนังสือแจ้งว่ากรณีตามคำร้องเรียนเป็นประเด็นเดียวกับที่ศาลรัฐธรรมนูญได้เคยมีคำวินิจฉัยไว้แล้ว โดยเห็นว่าผู้ร้องไม่ได้เป็นผู้ถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้และการละเมิดนั้นมิได้เป็นผลมาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จึงไม่อาจยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยได้ ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๑๓ หรือไม่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ครบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่าเป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๓ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๔๓ ผู้ใดถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้ ถ้าผู้นั้นเห็นว่าถูกละเมิดนั้นเป็นผลจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ให้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน และให้ผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณายื่นคำร้องต่อศาลพร้อมด้วยความเห็นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องจากผู้ร้อง โดยให้ผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ร้องทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าตนถูกละเมิดสิทธิจากบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๑ โดยอธิการบดีมหาวิทยาลัยนครพนมได้ออกคำสั่ง

- ๔ -

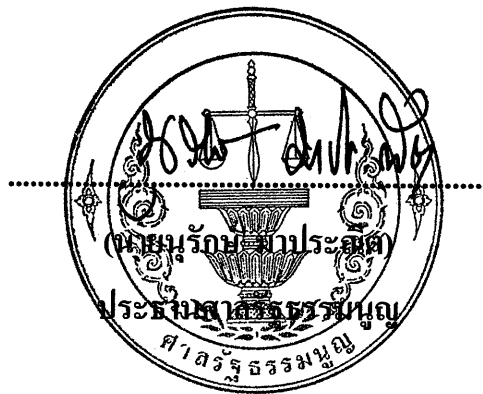
แต่งตั้งผู้ร้องเป็นผู้รักษาราชการในตำแหน่งคณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม และต่อมาออกคำสั่งถอดถอนผู้ร้องออกจากตำแหน่งดังกล่าว ผู้ร้องจึงนำคดีมายื่นฟ้องต่อศาลปกครอง ขอนแก่น ซึ่งศาลปกครองขอนแก่นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้อง โดยผู้ร้องได้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น ผู้ร้องจึงยื่นคำร้อง ต่อศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำสั่งที่ ๘/๒๕๕๒ ไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย นอกจากนี้ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าตนถูกละเมิดสิทธิไม่ได้รับเงินเดือนที่ปรับและเลื่อนขั้นตามพระราชกฤษฎีกา การปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๕ ต่อมาผู้ร้องได้ยื่น หนังสือร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน และผู้ตรวจการแผ่นดินมีหนังสือแจ้งว่ากรณีดังกล่าวผู้ร้องไม่ได้ เป็นผู้ถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้ และการละเมิดนั้นมิได้เป็นผลมาจาก บทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จึงไม่อาจยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยได้ ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๑๓ เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า กรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าตนถูกละเมิดสิทธิจากการออกคำสั่งของอธิการบดีมหาวิทยาลัยนครพนม ในการแต่งตั้งและถอดถอนผู้ร้องออกจากผู้รักษาราชการในตำแหน่งคณบดี นั้น ศาลรัฐธรรมนูญได้เคย พิจารณาวินิจฉัยคำร้องในประเด็นดังกล่าวไว้แล้วตามคำสั่งที่ ๘/๒๕๕๒ คำร้องของผู้ร้องในประเด็น ดังกล่าวจึงไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา ของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคสาม และกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าตนถูกละเมิดสิทธิ ไม่ได้รับเงินเดือนที่ปรับและเลื่อนขั้นตามพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๕ ทำให้ผู้ร้องได้รับเงินบำนาญน้อยกว่าที่ควรจะได้รับ นั้น กรณีดังกล่าวนี้ ไม่ได้เป็นผลสืบเนื่องมาจากบทบัญญัติของพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๑ ผู้ร้องจึงมิใช่บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ ที่รัฐธรรมนูญคุ้มครอง กรณีจึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติ

- ๕ -

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๘ ดังนั้น ผู้ร้อง
จึงไม่อาจยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

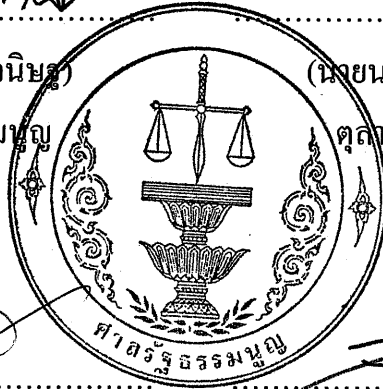
(คำสั่งที่ ๖๕/๒๕๖๑)

(นายจรูญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายซัช ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวรวิทย์ กังศศิเทียม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมন্ত্রী)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ